

Manifest

Blacks

De citești astăzi povestea
unei poezii de top,
vei vedea că-i merge vestea
pentru o zi și-apoi...doar STOP.

Vine X, poet de frunte,
Om mărunț,cumva boem
în cuvinte prea mărunte
el compune un poem.

Y, iată, îl citește
bucuros e de-a sa soartă
că natura, banditește,
îi grupează laolaltă

Ale sale referințe
prea sărace-n conținut
se aseamănă-n credințe
cu poetul susținut.

Y laudă poemul-
a lui X înșiruire
și-i devine, clar, totemul
ce-i aduce izbăvire.

Apoi Y scoate pixul
și pe-o coală de hârtie
bucuros descrie Stixul
luminat în poezie.

El își publică splendoarea
Inepției tocmai scrise
X îi înțelege starea
și-i ridică paraclise.

Ce câștig ai, poezie,
din a zecilor de X-uri
ce nu știu de prozodie
dar tot scriu fără ...înscrișuri?

Nu ai sită în cămară
să te cerni, tu, poezie,
și neghina-n călimară

să le-o torni, să nu mai scrie?

Spune-le să-și dea blazonul
jos, acolo unde-i locul
celor care-și țin isonul
și adoptă astfel trocul.

Prinde-i astăzi și-i condamnă
să privească în oglindă:
Cât ești de frumoasă, doamnă
Unde trebuie să tindă.

Vor vedea ce este rima,
versul clasic cum te prinde.
Poate vor pricepe crima
Remușcarea-i va surprinde.

Vor pricepe frumusețea
celor scrise în trecuturi.
Unora le-ai fost flebețea
Sau cocon le-ai fost la "fluturi".

Poate așa vor înțelege
cum doar versuri bine scrise
azi au devenit relege
și rămân în noi înscrise.

Tu să speri că-n a ta „piață”
versul liber să dispară,
și-n a poeziei viață
frumusețea să apară.

Vor fi multi ce vor cuprinde
aste gânduri într-o pară
și în suflet vor aprinde
mii cuvinte de ocară

Dar tu ești doar poezie
Rămâi clipa de-ncântare
celor prinși de amnezie
ce te-aruncă-n deșănțare.